

Förordning om ändring i jaktförordningen (1987:905);

SFS 2013:205

Utkom från trycket
den 30 april 2013

utfärdad den 18 april 2013.

Regeringen föreskriver att 11 och 12 §§ jaktförordningen (1987:905)¹ ska ha följande lydelse.

11 §² Fångstredskap ska vara av godkänd typ för att få användas.

Ett fångstredskap av en typ som har prövats i ett annat EU-land, Turkiet eller ett EFTA-land som har undertecknat EES-avtalet får dock användas om produkten uppnår en djurskydds- och säkerhetsnivå likvärdig den svenska. Ett sådant redskap ska anmälas till Naturvårdsverket.

Naturvårdsverket prövar efter samråd med Statens jordbruksverk frågor om godkännande av fångstredskap. Naturvårdsverket är när det gäller fångstredskap behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 764/2008 av den 9 juli 2008 om förfaranden för tillämpning av vissa nationella tekniska regler på produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat och om upphävande av beslut nr 3052/95/EG³.

Den som ansöker om godkännande ska betala en avgift enligt föreskrifter som meddelas av Naturvårdsverket.

12 §⁴ Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om

1. tillstånd, anmälan, kunskapskrav eller andra villkor för användande av fångstredskap,
2. vittjande av fångstredskap,
3. befogenhet för länsstyrelsen att i det enskilda fallet ge tillstånd till användande av vissa fångstredskap, och
4. krav för att en typ av fångstredskap ska kunna godkännas enligt 11 §.

Naturvårdsverket får även bevilja undantag i det enskilda fallet från kravet på att fångstredskap ska vara av godkänd typ för att få användas. Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om de fall då undantag får beviljas.

Denna förordning träder i kraft den 15 maj 2013.

¹ Förordningen omtryckt 2000:1216.

² Senaste lydelse 2007:486.

³ EUT L 218, 13.8.2008, s. 21-29 (Celex 32008R0764).

⁴ Senaste lydelse 2002:551.

SFS 2013:205

På regeringens vägnar

ESKIL ERLANDSSON

Mats Wiberg
(Landsbyggsdepartementet)